

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **D. T.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 21. 11. 2019, č. j. 72 Ad 10/2019 – 52,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 18. 12. 2019 blanketní kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 21. 11. 2019, č. j. 72 Ad 10/2019 – 52.

[2] Podáním ze dne 16. 3. 2020, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 17. 3. 2020, vzala stěžovatelka svou kasační stížnost zpět.

[3] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aplikovaného za použití § 120 téhož zákona, platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Podle § 47 písm. a) části věty před středníkem s. ř. s., uplatněného za použití § 120 téhož zákona, dále platí, že „[s]oud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět“.

[4] S ohledem na zpětvzetí návrhu – kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v souladu s výše citovanými ustanoveními soudního řádu správního řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta“.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. března 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu